

میدان راه آهن

اصل و شرح

ساعت به ۱۰ شب رسیده است اما آنها که در خیابان حضور دارند خستگی نمی شناسند. گروه بزرگ موتورسوار با تصاویر رهبران انقلاب و پرچم های رنگارنگ از میدان می گذرند. گذشت نزدیک به ۲ ماه از شروع جنگ، تعداد

حاضران در میدان را کم نکرده است و هر شب خودروها و موتورسیکتهایی که با پرچم های خود و با صدای رجز خوانی شستاخته می شوند از خیابان ها می گذرند. انتهای خیابان ولیعصر به میدان راه آهن می رسد اما جمعیتی که شب ها در خیابان حاضر می شوند با پانته ندارد. اینجا و در این میدان تاریخی هم تصاویری

پرچمداران شب

بعد از غروب، چهره شهر عوض می شود و شهروندان فرهنگ جدید و یگانه ای را خلق می کنند

محمد سرایی روزنامه نگار نزدیک به ۲ ماه است که شب ها چهره شهرهای بزرگ ایران عوض می شود. شب که می رسد و ساعتی بعد از نماز، پرچم های ۳ رنگ به گردش در می آیند. چراغ موکب ها روشن می شود و صدای شعار و نوحه و رجز می بیجد. کسانی که این شب ها را در خیابان ها و میدان ها گذرانده اند، با هم آشنا شده اند و فرهنگ یگانه ای در خیابان شکل گرفته که در گذشته ایران سابقه ندارد. تعداد جمعیت حامیان نیز در مقاومت آنقدر زیاد است که در یک گذر شبانه، سوار بر اتوبوس هم می توان تصاویر ماندگاری از پیروزی مردم دید.

جامعه امروز

عکاس: هاشم پورمحمدی / محمد عباس ناز

تجربش

از میدان تجربش اتوبوس های خطوط بی آر تی به سمت جنوب حرکت می کنند و از وسط پایتخت می گذرند. نیازی به بلیت نیست؛ شهرداری اتوبوس و مترو را رایگان کرده است. در طول مسیر خط ۴ اتوبوسرانی بعضی میدان ها شب ها بسته هستند و اتوبوس ها از مسیر اصلی خارج می شوند و چند خیابان را دور می زنند. در میدان تجرش در مقابل حرم امامزاده صالح (ع) پرچمداران در ورودی میدان از سمت شرق، جمع شده اند. جمعیت بسیاری را بانوان و کودکان تشکیل می دهند که هر یک پرچمی در دست دارند و می خوانند: «نورستم تهمت می / تو شمر بیل افکنی / بز که خوب می زنی»

باغ فردوس

جلوی ورودی باغ فردوس تا چند شب قبل ماکتی از یک کلاس درس به نشانه شهیدای مدرسه سیاه منیاب ساخته شده بود؛ کلاسی با نیمکت و تخته سیاه به اندازه واقعی و دیوارهایی نیمه فروریخته که رنگ قرمز تندی، آن را روشن می کرد. به یاد کودکی که در نخستین روز جنگ با شلیک مستقیم موشک، جان خود را از دست دادند. جلوه این نماد آنقدر بود که خودروها با سسین به آن سرعت خود را کم می کردند تا بتوانند صدها شمع را که نشان این شهیدای بیست و هفت ساله الهامی این اطراف در باغ فردوس جمع می شسوند. صدای آهنگ می آید: «تکیه به عرش داده ای / به این زمانه خیرهای اچقدر پای سوخته / چه روزگار تیرهای»

پارک وی

آنهایی که از زیر پل بسارکوی بگذرند با یک یادگاری، ایسن تقاطع را ترک می کنند. راننده ها سرعت را کم می کنند، شیشه را با پین می دهند و پوستر رهبر سوم انقلاب را می گیرند. اینجا هر شب عده های پوسترهای رهبر را در دست دارند. روی شیشه عقب خودروهای گر انقیمت شمال شهر می شود تصویر ایشان را دید.

میدان ونک

چند شب قبل بود که یک لاینر موشک را به میدان ونک آوردند تا در کنار تیر و کمان آرش، به سوی دشمن نشانه رود و پیامی برای دفاع چند هزار ساله ایرانیان از کشور خود باشد. مجسمه آرش کمانگیر اندکی پیش از شروع جنگ ۱۲ روزه در میانه میدان ونک نصب شده بود. آن زمان کسی تصور نمی کرد به زودی مدافعان وطن، سلاح های خود را به سوی دشمن نشانه روند. حالا روی نقاشی دیوار بزرگ پشت ایستگاه تاکسی ها نوشته شده است: «تنگه هر مز تا ابد در دست ایران است». مردم در فضای سبز میدان که جایی برای نشستن نداشتند، مقابل سکوی نوحه خوانی جمع شده اند. کودکان و نوجوانان هر یک پیشانی بند یا پرچمی در دست دارند و یکی از موکبها پر از چلچراغ های روشن است.

چهارراه ولیعصر

پرچم برافراشته شده در چهارراه ولیعصر هیچ گاه بدون پرچمدار نمی ماند. هر وقت کسی از سکو پایین بیاید، یک نفر دیگر جای او را می گیرد؛ حتی بعضی منتظر ایستاده اند تا آن را در دست بگیرند. شب و روز این پرچم در اهتزاز است. آن سوتر، در مقابل ساختمان تئاتر شهر خیمه هایی بر پا شده است و صدای رجز «حریف منم» می آید. پیاده راه پارک دانشجو پر از موکب است. خانواده هایی که با مترو رسیده اند، پرچم به دوش از پله های مترو بیرون می آیند.

خیابان جمهوری

کمی دور تر از مسیری که اتوبوس بی آر تی طی می کند، ورودی اصلی بیت رهبر شهید است. در ابتدای خیابان شهید کشور دوست، تصویر بزرگ رهبر شهید نصب شده. ساعت ۱۰ شب در تقاطع خیابان ولیعصر و جمهوری، جانبا زانی هم دیده می شوند که با عصا و صندلی چرخ دار به سمت خیابان کشور دوست در حال حرکت هستند. دیوار سیمانی که در مقابل خیابان نصب شده پر از نوشته های مردم برای رهبر شهید است و دیگر جای خالی روی آن نمانده اما شیفتگان و عزاداران ایشان همچنان پیام ها و درددل های خود را به آن اضافه می کنند. شب های اینجا وعده دیدار مشتاقان رهبر شهید است.

میدان ولیعصر

موکبها از مقابل ایستگاه مترو جهاد شروع می شوند تا جایی که سردیس سردار سلیمانی نصب شده؛ جمعیت تمام میدان ولیعصر را پر کرده است. نخل های اطراف میدان هم پرچم ایران را به تن کرده اند. استیج سخنرانی و مداحی در ابتدای بلوار کشاورز بر پا شده و در میدان از سمت غرب به شرق صندلی چیده شده اما تعداد شرکت کنندگان چند برابر صندلی هاست. دیوار نگاره میدان ولیعصر، تصویر رهبر شهید انقلاب است و زیر آن پرچم ایران در دست ها موج می زند. میدان ولیعصر در کنار میدان انقلاب یکی از محل های اصلی تجمع شبانه است و خبر نگاران صدا و سیما تصاویر حضور مردم را مستقیماً از آن منتشر می کنند. در این مدت پلازای میدان هم میزبان رویدادهای هنری مانند نمایشگاهی از کوله پشتی و کیف های دانش آموزان شهید بود.

مورد عجیب دریاچه نمک و فلامینگوهایش

این روزها لابه لای هزاران پست و عکس که اغلب با هشتک های جنگ، ایران، آمریکا، اسرائیل و تنگه هرمز در شبکه های مجازی دست به دست می شود، یک پست با حال و هوایی متفاوت پربازدید

شده است؛ دریاچه نمک یا همان دریاچه صوری میهناروی شیراز؛ دریاچه ای در جنوب شرقی استان فارس که مطابق الگوی زیست محیطی باید این وقت از سال که دما پایین و باران فراوان است به رنگ آبی باشد، اما عجیب اینکه صورتی

است و عجیب تر اینکه فلامینگوهای مهاجر زود تر از همیشه میمانش شده اند. فلامینگوهای میهنارو معمولاً از جانوران کوچک شور بسندی تغذیه می کنند که تکثیرشان در گرو رشد جلبک های تابستانه و صورتی کننده آب دریاچه است.

ویزیت جهادی برای مادران آینده

درباره یک گروه جهادی که با کمک پیام رسان داخلی، تبدیل به پناه مادران باردار در زمان جنگ شد

جلوگیری از بحران

در میان هزاران و بزیت روزانه، گاهی اتفاق هایی رخ می دهد که اهمیت انسانی کار را چند برابر می کند. یکی از اماها هنگام گفتگو با یک مادر باردار به لحن او متشکوک می شود و احساس می کند ممکن است تصمیم خطرناکی در ذهن مادر شکل گرفته باشد. کردن زنگه این ماجرا را اینطور تعریف می کند: «یک بار، یکی از اماهایی که بیمار را رو بزیت می کرد، با تیم پشتیبانی و برنامه نویسی بازوی ما تماس گرفت و خیلی پیگیر بود که شماره آخرین خانمی که بزیت کرده بود را پیدا کند، چون از لحن صحبت های این خانم باردار به این شک کرده بود که ممکن است به سمت سقط جنین برود و تصمیم داشت با حرف زدن و مشاورت دادن، او را از تصمیمش منصرف کند. این در حالی است که هر کدام از اماها ممکن است در یک ساعت حداقل با ۳۰ نفر بصورت آنلاین چت کنند. این نمونه، نشان می دهد که بزیشان و اماهایی که با ما کار می کنند، تا چه اندازه پیگیر کار بیمار و متعهد به وظیفه شان هستند»

مسیری که می تواند ادامه دار باشد

بازوی «ویزیت رایگان مادران باردار» تنها راهکاری اضطراری برای روزهای جنگ نبود بلکه تجربه ای بود که نشان داد آینده خدمات سلامت می تواند به مراتب جابکتر، مردمی تر و کم هزینه تر از آن چیزی باشد که سال ها تصور می کردیم. این طرح ثابت کرد که اگر فناوری در کنار مسئولیت پذیری اجتماعی قرار بگیرد، می تواند در کوتاه ترین زمان ممکن شبکه های گسترده از متخصصان ایجاد کند؛ شبکه ای که بدون محدودیت جغرافیایی، شبانه روزی و به طور رایگان در خدمت مردم قرار بگیرد. از نگاه مادرانی که از این بازو استفاده کرده اند، ارزش اصلی طرح فقط در دریافت پاسخ پزشکی نیست بلکه در احساس امنیت است که از دانستن «یک نفر همیشه آنجاست» به وجود می آید. بسیاری از آنها گفته اند که حتی اگر مشکل خاصی نداشتند، همین که می توانستند سؤال ساده ای بپرسند و در چند دقیقه پاسخ بگیرند، اضطرابشان را کم می کرد. این احساس همراهی، چیزی است که سیستم درمان سنتی کمتر قادر به ارائه آن است. کردن زنگه تا کسب می کند که این تجربه می تواند به الگویی برای آینده تبدیل شود؛ «این طرح نشان داد امکان ارائه خدمات پزشکی بدون مراجعه حضوری، کاملاً شدنی و حتی ضروری است. می توان از این مدل در حوزه های دیگر سلامت هم استفاده کرد؛ از روان درمانی گرفته تا پیگیری بیماری های مزمن». ادامه دار شدن این سرویس، علاوه بر کاهش هزینه های درمان، می تواند بار مراجعه حضوری را کم کند و به ویژه برای مادرانی که در مناطق دورافتاده زندگی می کنند فرصتی بی نظیر فراهم آورد. حتی در شرایط عادی نیز بسیاری از زنان امکان رفت و آمد مکرر به مراکز درمانی را ندارند و چنین سرویس هایی می تواند کیفیت مراقبت آنها را به طور جدی افزایش دهد.

وقتی یک ایده متوقف نماند

حساسیت دوران بارداری حتی در روزهای آرام شهر هم بالاست؛ چه برسد به زمانی که شرایط نا آرام است و رفت و آمد دشوار. زنان باردار در چنین موقعیت هایی نیاز دارند کسی پاسخگوی دغدغه های پزشکی شان باشد؛ از دردهای گذرا گرفته تا نشانه هایی که نیاز به بررسی دقیق تری دارند. همین خلأ باعث شد ایجاد یک مسیر جدید برای ویزیت سریع و قابل اعتماد مادران به ضرورتی جدی تبدیل شود. محمدرضا کردن زنگه، دبیر پوشش های مرکز هنری رسانه ای نهضت، می گوید نقطه شروع این طرح به واسطه جنگ ۱۲ روزه بر می گسرد؛ «در آن زمان قرار بود یک سایت راه اندازی کنیم تا پزشکان داوطلب در آن اعلام آمادگی کنند. کار فنی اش هم پیش رفت، اما جنگ تمام شد و طرح نیمه کاره ماند. وقتی شرایط جدید پیش آمد، بلافاصله آن زیر ساخت را احیا کردیم. در همان روزها، ظرفیت بازوهای پلتفرم به نینز فرصتی فراهم کرد که این خدمت با سرعت بیشتری به مردم برسد. این هم افزایی باعث شد طرح از حالت یک ایده خام خارج و در چند روز به یک سرویس گسترده و قابل اعتماد تبدیل شود.

یک خدمت جهادی

ویژگی اصلی بازوی «ویزیت رایگان مادران باردار» سادگی آن است. مادر، تنها کافی است وارد بازو شود و کلمه شروع را بفرستد. از همان لحظه، فرآیند ویزیت آغاز می شود. ابتدا اما وضعیت بیمار را بررسی می کند، اگر تشخیص دهد که موضوع نیاز به بررسی بیشتر دارد، مادر را به پزشک ارجاع می دهد و در مراحل بعدی نیز متخصصان آمادماند تا به صورت آنلاین مشکل را تحلیل کنند. به گفته کردن زنگه «ما سعی کردیم فرآیند را کاملاً ساده نگه داریم. مادر از همان ابتدا سردرگم نمی شود؛ یک مسیر مشخص وجود دارد و او قدم به قدم با ما، پزشک و در صورت نیاز با متخصص مرتبط می شود.»

آمارهایی که نشان دهنده اعتماد مردم است

این بازو از روزهای ابتدای فعالیتش با استقبال گسترده مردم روبه رو شد. بر اساس اطلاعات ارائه شده، روزانه تاکنون حدود ۱۲۶ هزار بازدید ثبت شده است. بیش از ۲۲ هزار مادر باردار خدمات دریافت کرده اند. هر روز حدود ۱۰۰۰ پزشک و اما به طور فعال در حال ویزیت هستند. این ارقام نشان می دهد که بازو نه تنها یک سرویس آزمایشی نیست بلکه به یک مسیر مهم برای دسترسی سریع مادران به خدمات سلامت تبدیل شده است.